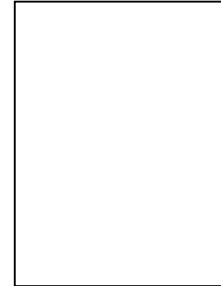

یادی از دکتر چارلز برنر : از پیشگامان روان تحلیل‌گری

Dr. Charles Brenner (1914-2008)

یادنامه‌ای که در بی می‌آید توسط ادوبین فنچر (Edwin Fancher)، رئیس مؤسسه روان تحلیل‌گری و روان درمانگری مبتنی بر روان تحلیل‌گری نیویورک و از اعضای برجسته جامعه فروپذیر نیویورک، انجمن روان تحلیل‌گری امریکا و انجمن بین‌المللی روان تحلیل‌گری برای فصلنامه روان‌شناسان ایرانی ارسال شده تا خوانندگان را با فرایند زندگی یکی از شناخته‌شده‌ترین و پر تلاش‌ترین روان تحلیل‌گران معاصر امریکایی آشنا کند.

در گذشت چارلز برنر، روان تحلیل‌گر امریکایی

یکی از مشهورترین روان تحلیل‌گران امریکا در نوزدهم ماه می ۲۰۰۸ در سن ۹۴ سالگی در نیویورک وفات یافت. دکتر برنر در خلال بیش از شصت سال، از رهبران روان تحلیل‌گری در امریکا و در سطح بین‌المللی بود. وی در دهه ۱۹۴۰ در انسستیتوی روان تحلیل‌گری نیویورک آموزش دید و به عنوان یک عضو و معلم در همانجا باقی ماند. نخستین اثر اصلی دکتر برنر «متن مقدماتی روان تحلیل‌گری» (۱۹۵۵) بود که در خلال یک نسل مورد استقبال قرار گرفت. در یک اثر مهم دیگر با عنوان «مفهوم‌های روان تحلیل‌گری و نظریه ساختاری» (۱۹۶۴)، که با همکاری جاکوب آرلو منتشر شد، مؤلفان به روش کردن تفاوت‌های نخستین نظریه‌های فروید درباره کنش‌وری روانی و بازنگری نظریه تعارض بر مبنای بن، من و فرمان در سالهای بعد پرداختند.

سپس برنر کوشش کرد تا نظریه‌ای را که بر مبنای آن تمامی کنش‌وری روانی منعکس‌کننده مصالحه بین کشانده‌ها، هیجانها و فشارهای اخلاقی با تمایلات «من» است، گسترش دهد. این نظریه ساختاری در دو اثر ارائه شد: «ذهن در تعارض» و «فن روان تحلیل‌گری و تعارض روانی».

یکی از مهم‌ترین مشارکتهای برنر، برجسته کردن همارزی نقش «عاطفه افسرده‌وار» با «اضطراب» در ایجاد روان‌آزدگی بود. این روان تحلیل‌گر بر اهمیت احساسهای افسرده‌وار در درک آسیب‌شناسی روانی تأکید داشت. در سالهای اخیر، دکتر برنر به بازنگری و گسترش نظریه روان تحلیل‌گری ادامه داد و در اثری با عنوان «ذهن به منزله شکل‌گیری تعارض»، با ابراز تردید درباره ارزش اصطلاحهای بن، من و فرمان در درک تعارض روانی در روان‌آزدگی، واکنشهای بسیاری را برانگیخت.

آخرین اثر وی «روان تحلیل‌گری یا ذهن و معنا» (۲۰۰۶)، خلاصه‌ای از مشارکتهای سراسر زندگی وی در قلمرو روان تحلیل‌گری را منعکس کرده است.

این روان تحلیل‌گر برجسته، تا پایان زندگی پریار خویشتن در مباحثه‌های حرفه‌ای روان تحلیل‌گری در نیویورک شرکت می‌کرد.